

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: ۱۳۹۷/۰۲/۱۱

موضوع: سخنرانی در حرم حضرت معصومه در شب نیمه شعبان

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين الحمد لله و الصلاة على محمد رسول الله و على آله آل الله لاسيما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء الله الحمد لله الذي هدانا لهذا و ما كنا لنهتدى لولا أن هدانا الله

تقديم به پیشگاه مقدس و باعظمت حضرت بقیة الله الأعظم (أرواحنا لتراب مقدمه الفداء) صلواتی عنایت فرماید.

قبل از آغاز سخن اعیاد شعبانیه به ویژه خجسته میلاد منجی عالم بشریت موعود امم حضرت بقیة الله الأعظم را به پیشگاه مقدس خود آن بزرگوار و تمام پویندگان راه امامت و ولایت و همه دوستداران اهل بیت عصمت و طهارت تبریک و تهنیت عرض می‌کنم.

خدا را به آبروی حضرت صدیقه طاهره مادر بزرگوارش سوگند می‌دهم عیدی ما را فرج موفور السرور آن بزرگوار قرار بدهد، با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد.

ایام، ایام مهدویت است. قلبها متوجه ساحت مقدس قلب عالم امکان و عصاره عالم وجود است. عزیزی که:

«بِیْمَنِهِ رُزْقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ تَبَّتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ»

زاد المعاد- مفتاح الجنان، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: اعلمی،

علاءالدین، ص ۴۲۳، باب دعاء العدیلة الكبير

به برکت اوست که خداوند عالم رحمت و فیضش را بر عالم هستی نازل می‌کند و قوام عالم هستی به آن نازنین وجود است.

در رابطه با مهدویت سخن برای گفتن زیاد است، اما در این لحظات ملکوتی نزدیک به شب میلاد آن بزرگوار چند نکته‌ای را در محضر مبارک حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) و شما عزیزان و گرامیان تقدیم می‌کنیم.

موضوع مهدویت از موضوعات مهم و اساسی اسلام است که می‌توان ادعا کرد در میان موضوعات اسلامی کمتر موضوعی است که همانند مهدویت دارای اهمیت شایان باشد.

در قرآن کریم طبق آنچه مفسران شیعه و سنی و محدثان فریقین آورده‌اند، سیصد و بیست و چهار آیه طبق روایت از نبی گرامی اسلام، ائمه هدی (سلام الله علیهم اجمعین)، صحابه و مفسران شیعه و سنی در رابطه با حضرت مهدی تفسیر و تأویل شده است.

این سیصد و بیست و چهار آیه حجم انبوهی از آیاتی است که نسبت به وجود مقدس حضرت ولی عصر (ارواحنا له الفداء) در کتب شیعه و سنی اعم از کتب تفسیری، حدیثی، تاریخی و کلامی آمده است.

در کتب روایی فریقین می‌بینیم آمار روایاتی که در رابطه با حضرت مهدی (ارواحنا له الفداء) آمده است، در مقایسه با دیگر عناوین و موضوعات اسلامی از یک گستردگی و وسعت بیشتری برخوردار است.

در کتاب «معجم احادیث المهدی» که در پنج جلد به چاپ رسیده است، مجموعاً ۱۹۴۱ روایت از نبی گرامی اسلام و ائمه هدی (سلام الله علیهم اجمعین) پیرامون حضرت مهدی، ولادت، غیبت، علائم ظهور، کیفیت ظهور و شاخصه‌های حکومتی آن حضرت نقل شده است.

در کتاب «منتخب الأثر» تألیف مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی بیش از شش هزار حدیث (با احتساب احادیث تکراری و ارجاعات) از شیعه و اهل سنت در رابطه با حضرت مهدی (ارواحنا له الفداء) روایت نقل شده است.

کسانی که اهل تحقیق و فضل هستند، به خوبی می‌دانند ما در هیچ یک از موضوعات اسلامی این همه روایت یعنی تا نزدیک چهار هزار روایت نداریم؛ نه در مسائل اخلاقی، نه در مسائل فقهی، نه در مسائل سیاسی و غیره!!

این مطالب نشانگر اهمیت شریعت نبوی و محمدی (صلی الله علیه و آله و سلم) به موضوع مهدویت است. موضوعی که از زمان حضرت آدم تا خاتم تمام انبیاء الهی و پیامبران بشارت آمدن او را به پیروانشان داده‌اند. انبیاء گرامی و اوصیاء و اولیاء ظلم‌ها و ستم‌ها را سپری کرده‌اند، به این امید که روزی مصلح جهانی و منتقم خواهد آمد و انتقام آنان را از ستمگران خواهد گرفت.

گرفتاران عالم همواره با این امید گرفتاری‌ها را پشت سر گذاشته‌اند که روزی حکومت جهانی حضرت مهدی خواهد آمد.

چه بسا آنان به اذن خداوند عالم در زمان حکومت حضرت رجعت می‌کنند و زمان حکومت حضرت را درک می‌کنند و انتقام آنان به دست آن بزرگوار از ظالمان، ستمگران و مستبدان گرفته خواهد شد. روی این جهت می‌بینیم در شریعت اسلامی موضوع مهدویت از یک اهمیت خاص و ویژه‌ای برخوردار است .

تعدادی از علمای اهل سنت پیرامون حضرت مهدی، قیام و غیبت آن بزرگوار ده‌ها سال قبل از ولادت حضرت مهدی کتاب تألیف کرده‌اند.

«ابن سعد» صاحب «طبقات الكبرى» متوفای ۲۳۰ هجری کتابی نوشته است که اگر این کتاب خود را در بیست سال آخر عمر خود تألیف کرده باشد، نشانگر این است که این کتاب بیش از ۵۰ سال قبل از ولادت حضرت مهدی تألیف شده است.

آقای «أحمد بن حنبل» متوفای ۲۴۱ هجری شاید ۳۰ سال قبل از ولادت حضرت مهدی احادیث مهدویت را به صورت گسترده در کتاب «مسند أحمد بن حنبل» نقل کرده است.

این مطالب نشانگر این است که موضوع مهدویت موضوعی نیست که بعد از عصر امام حسن عسکری (علیه السلام) یا دوران غیبت و پس از آن که امروز وهابیت مطرح می‌کنند، وارد فرهنگ اسلامی شده باشد.

جالب اینجاست که حتی بزرگان اهل سنت روایتی را از نبی گرامی اسلام نقل می‌کنند که حضرت فرموده‌اند:

«من أنکر خروج المهدی فقد کفر»

هرکسی خروج حضرت مهدی را انکار کند کافر است.

لسان المیزان، اسم المؤلف: أحمد بن علی بن حجر أبو الفضل العسقلانی الشافعی، دار النشر: مؤسسة

الأعلمی للمطبوعات - بیروت - ۱۴۰۶ - ۱۹۸۶، الطبعة: الثالثة، تحقیق: دائرة المعارف النظامية - الهند -

ج ۵، ص ۱۳۰، ح ۴۳۷

آقای «ابن خلدون» که یکی از بزرگ شاکین فرهنگ مهدویت است، در کتاب «مقدمه» خود مشهور به «مقدمه ابن خلدون» صفحه ۳۴۷ این روایت را نقل می‌کند.

همچنین «ابن حجر مکی» متوفای ۹۷۴ هجری در کتاب «الفتاوی الحدیثیه» جلد اول صفحه ۲۶ همین روایت را نقل می‌کند که پیغمبر اکرم فرمود: هرکسی منکر مهدویت باشد، کافر است.

از «بن باز» مفتی اعظم عربستان سعودی - یکی از دشمنان اهل بیت و یکی از نواصب در عصر حاضر - سؤال شده است:

بعضی از افراد منکر نزول حضرت مسیح هستند که پشت سر حضرت ولی عصر نماز خواهد خواند یا منکر دجال و منکر حضرت مهدی هستند، چه حکمی دارند؟!

ایشان به صراحت می‌نویسد: "چنین فردی که منکر نزول حضرت مسیح و منکر وجود حضرت مهدی (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) باشد، کافر است."

کتابی در فضای مجازی تحت عنوان «فتاوی علی الدرب» است که کلیه فتاوی «بن باز» مفتی اعظم سابق عربستان سعودی متوفای ۱۴۲۰ را در آن جمع کرده‌اند. در صفحه ۳۵۵ و ۳۵۶ به این سؤال این چنین پاسخ می‌دهد.

البته نباید نادیده بگیریم که قضیه اصل مهدویت چیزی است و مهدویت که شیعه به آن نگاه می‌کند چیز دیگری است. ما معتقد به آن نازنین وجود حضرت بقیه الله الأعظم حضرت مهدی هستیم که نبی گرامی اسلام و ائمه اطهار بشارت آمدن او را داده‌اند.

آن بزرگوار در روز جمعه سال ۲۵۵ هجری به دنیا آمده، در سال ۳۲۹ هجری غیبت آن بزرگوار شروع شده و تاکنون هم در پس پرده غیبت است. آن بزرگوار مجرای فیض الهی به بشر هستند همانند حضرت خضر (علی نبینا و آله و علیه السلام).

گفتنی است اهل سنت معتقدند که نبی گرامی اسلام بشارت آمدن حضرت مهدی را داده است، اما تاکنون متولد نشده است. آن بزرگوار در آخر الزمان متولد خواهد شد، قیام خواهد کرد و جهان را پر از عدل و داد می‌کند پس از آنکه از ظلم و جور پر شده باشد.

با تمام اختلاف نگاهی که میان شیعه و اهل سنت وجود دارد، انبوهی از بزرگان و استوانه‌های علمی اهل سنت همانند «ذهبی»، «ابن خلکان»، «ابن حجر عسقلانی»، «ابن حجر مکی» و دیگران در تألیفاتشان ولادت حضرت مهدی را در سال ۲۵۵ هجری تأیید می‌کنند.

بعضی افراد همانند «ابن خلکان» صاحب کتاب «وفیات الأعیان» در کتب و تألیفات خود آورده‌اند که آن حضرت روز جمعه در نیمه شعبان به دنیا آمده است.

نکته جالب این است که حدود ۲۰ و اندی سال قبل یعنی سال ۱۴۲۰ هجری کتابی در مدینه منوره تحت عنوان «الأصول فی ذریة بضعة الرسول» نوشته شد.

در صفحه ۹۸ قضیه حضرت مهدی را مفصل مطرح می‌کند، ولادت آن بزرگوار را در نیمه شعبان سال ۲۵۵ هجری می‌آورد و بالتفصیل درباره حیات آن حضرت تا عصر حاضر سخن می‌گوید.

عزیزانی که به مدینه منوره مشرف شده‌اند، مخصوصاً کسانی که قبل از حدود ۱۲ سال قبل رفته‌اند می‌دانند در مسجد النبی وسط مسجد فضای بازی است و در حاشیه بالا اسامی صحابه نوشته شده است، سپس اسامی ائمه اطهار (علیهم السلام) نوشته شده است.

در قسمت اسامی ائمه اطهار چنین نوشته شده است: **علی بن ابی طالب، الحسین المجتبی، الحسین الشهید، الإمام السجاد.** در این قسمت بعد از **الحسن العسکری** نوشته شده است: **المهدی الحی!**

دست‌های ناپاک و هابیت حدود ۹ سال قبل کلمه «**الحی**» را از نوشته‌های گچ کاری شده پاک کردند که در حقیقت ننگی بر دامن و هابیت و آل سعود است.

«محمد بن سلمان» در سخنرانی چند روز قبل خود می‌گفت: "ما با ایران دشمنی داریم، زیرا مردم ایران بر این عقیده هستند که روزی حضرت مهدی خواهد آمد، قیام خواهد کرد و تمامی حکومت‌های ما را از بین خواهد برد. ما از این جهت با مردم ایران دشمنی داریم!"

یکی از علل دشمنی آل سعود با ایران همین قضیه است. البته سابقاً هم مفتی اعظم عربستان سعودی «آل شیخ» چنین حرفی را زده بود، اما حدود ۱۲ روز قبل «محمد بن سلمان» نیز چنین مسئله‌ای را مطرح کرد.

علی‌رغم اینکه قضیه مهدویت یک قضیه اعتقادی شیعی نیست، بلکه قضیه اعتقادی تمام مسلمانان است؛ اما از آنجایی که این افراد می‌خواهند بهانه‌هایی برای مقابله با مردم ایران و شیعه در دست داشته باشند هر روز بهانه‌ای می‌تراشند. سران عربستان سعودی اخیراً مسئله اعتقاد به مهدویت را زمینه‌ساز عداوت و دشمنی با ایران قرار داده‌اند. جالب اینجاست که یکی از علمای اهل سنت کتابی تحت عنوان «الیواقیت و الجواهر» نوشته است. نویسنده در جلد دوم این کتاب صفحه ۱۲۷ داستانی نقل می‌کند مبنی بر اینکه یکی از علمای اهل سنت عراق به نام «حسن عراقی» می‌گوید:

"من نسبت به حضرت مهدی (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) علاقه پیدا کرده بودم. پای صحبت عالمی در مسجد بزرگ دمشق بودم که از فضائل و مناقب حضرت مهدی سخن گفت و بی‌اختیار عشق آن حضرت در وجودم شعله‌ور شد. هر روز در سجده نماز خود از خداوند عالم زیارت حضرت مهدی و ملاقات با آن بزرگوار را مسئلت می‌کردم تا یکی از روزها وقتی نمازم تمام شد مشاهده کردم فردی دست به شانه من گذاشت و گفت: آقای حسن دعایت به اجابت رسید!"

من متوجه شدم که حضرت مهدی (ارواحنا له الفداء) است. او را به منزلم بردم و آن بزرگوار یک هفته در منزل من بود و من از فیوضات آن حضرت بی‌حد و حصر استفاده کردم."

قضیه مهدویت چیزی نیست که ادعا کنیم چند تن از بزرگان شیعه همانند «سید بن طاووس»، «مقدس اردبیلی» و دیگران تشریف‌های خاصی خدمت حضرت داشته‌اند.

اگر تألیفاتی که اخیراً در رابطه با تشرفات نوشته شده را مطالعه کنید، می‌بینید بخشی از تشرفات محضر حضرت ولی عصر (ارواحنا له الفداء) را اهل سنت تشکیل می‌دهند. بنابراین موضوع مهدویت موضوعی فرامذهبی است و اختصاص به فرهنگ شیعه ندارد.

این نکته، نکته اولی بود که من به عنوان مقدمه خدمت شما گرامیان و محضر پرفیض حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) که بر سر ما منت گذاشت و توفیق سخن گفتن در محضرش را به ما عطا کرد، تقدیم کردم.

نکته دومی که دوست دارم مقداری بیشتر و مفصل‌تر در این زمینه صحبت کنم، این است که آیا اساسی‌ترین وظیفه ما در عصر غیبت و در زمان غیاب حضرت ولی عصر چیست؟!

آیا تنها به همین مقدار اکتفا کنیم که وقتی گرفتار می‌شویم به آن حضرت متوسل شویم، در مجالس خود جلساتی به نام حضرت صاحب الزمان برگزار کنیم یا هر سال نیمه شعبان به نام آن بزرگوار جشن برپا کنیم و شیرینی پخش کنیم یا کام خود را شیرین کنیم؟!

آیا وظیفه ما همین است؟! آیا وظیفه ما تنها این است که بدانیم کسی به نام حضرت مهدی (ارواحنا له الفداء) قرار است روزی بیاید و جهان را پر از عدل و داد کند؟! آیا باید به همین مقدار اکتفا کنیم؟! شاید وظیفه ما در عصر غیبت بسیار فراتر از این مسائل باشد.

من به دوستان عزیز و گرامیان توصیه‌ای برادرانه می‌کنم. مرحوم علامه موسوی اصفهانی به دستور حضرت مهدی (ارواحنا له الفداء) کتابی به نام «مکیال المکارم» نوشته است.

ایشان که یکی از علمای بزرگ و باتقوای شیعه است، داستان نوشتن این کتاب را در ابتدای آن آورده است. کسانی که می‌توانند این کتاب را از کتاب فروشی‌ها یا فایل پی دی اف آن را از سایت‌های مختلف تهیه کنند. بنده انتظار ندارم این کتاب را هر روز مطالعه کنید، اما می‌توانید شب‌ها و روزهای جمعه خانواده خود را جمع کنید و چندین صفحه از این کتاب را برای آن‌ها بخوانید. خدا می‌داند اگر انسان این کتاب را هزار مرتبه هم بخواند، برای هزار و یکمین مرتبه باز هم در وجود انسان نورانیت ایجاد می‌کند.

بنا به نقل مؤلف، حضرت ولی عصر (ارواحنا له الفداء) که دستور نوشتن این کتاب را صادر فرموده‌اند، همین خود مزید بر علت برای ایجاد نورانیت در قلب انسان است.

بنده چند نکته در رابطه با اهمیت وظایف ما در عصر غیبت مخصوصاً امروزه که شبهات دشمنان مهدویت همانند وهابیت از زمین و زمان سیل‌آسا می‌بارد برای شما بیان می‌کنم.

وهابیت شبهات گوناگونی را در حوزه مهدویت مطرح می‌کنند. امروزه که فرهنگ مهدویت عقده‌ای در دل وهابیت، استخوانی در گلوی آن‌ها و خاری در چشمشان است؛ ما باید به موضوع مهدویت و فرهنگ مهدویت اهمیت بیشتری بدهیم.

اولین قدم و وظیفه ما در حوزه مهدویت عبارت از شناخت مهدویت است. البته شناخت مهدویت متفرع بر شناخت امامت است. مهدویتی که ما به آن معتقد هستیم، در امتداد امامت بلافصل حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) است.

ما به مهدویت معتقد هستیم که نبی گرامی اسلام در روایات متعدد شیعه و سنی نام اوصیاء، امامان و خلفای بعد از خود را مطرح کرده است و نام این بزرگواران را از حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) تا حضرت ولی عصر با اسم کامل بیان کرده است.

ما چنین مهدویت را معتقد هستیم، نه مهدیتی که تنها در کتاب‌ها بشارت آمدن او را داده‌اند و جهان را پر از عدل و داد می‌کند پس از آنکه از ظلم و جور پر شده باشد!!

افراد زیادی چنین عقیده‌ای دارند. در آئین مسیحیت، یهودیت، اوستا و دیگر کتب دینی حتی در بعضی اقوام و مللی که اصلاً از ادیان ابراهیمی فاصله دارند مسئله منجی آخرالزمان مطرح شده است.

مهم نیست که بنده بگویم: "حضرت مهدی خواهد آمد و جهان را پر از عدل و داد می‌کند!" وظیفه ما طبق حدیث شریف:

«مَنْ مَاتَ وَ لَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مَيِّتَةً جَاهِلِيَّةً»

هرکسی بمیرد و امام زمان خود را نشناسد، به مرگ جاهلیت از دنیا رفته است.

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج ۵۱،

ص ۱۶۰، ج ۷

فراتر از این است. «مرحوم شیخ مفید (رضوان الله تعالی علیه)» در کتاب «الإفصاح فی الإمامة» صفحه ۲۸ و «مرحوم کلینی» در کتاب «کافی» جلد ۲ صفحه ۴۱۲ روایات متعددی را با توجه به این روایت بیان کرده‌اند.

قطعاً معرفتی که عدم آن با کفر و نفاق مساوی است، معرفتی عمیق است و سطحی و ظاهری نیست. از امام حسین (علیه السلام) سؤال می‌کنند:

«فَمَا مَعْرِفَةُ اللَّهِ»

راه شناختن خدا چیست؟

«قَالَ مَعْرِفَةُ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ إِمَامُهُمُ الَّذِي يَجِبُ عَلَيْهِمْ طَاعَتُهُ»

حضرت فرمودند: خداشناسی یعنی شناختن امام زمانی که معرفت و شناخت آن واجب و حق آن مسلم است.

علل الشرائع، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، ج ۱، ص ۹، ح ۱

روایات دیگری وارد شده است. حضرت می‌فرماید: اگر کسی نسبت به دیگر واجبات الهی کوتاهی کرده باشد قابل عفو و بخشش است، ولیکن اگر کسی نسبت به شناخت امام کوتاهی کند قابل گذشت نیست.

«وَلَا يَغْذَرُ النَّاسُ حَتَّىٰ يَغْرِفُوا إِمَامَهُمْ»

هیچ عذری از مردم در رابطه با ترک شناخت امام پذیرفته نیست.

کمال الدین و تمام النعمة، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: غفاری، علی اکبر، ج ۲،

ص ۴۱۲، ح ۱۰

این روایت، روایت مفصلی است که بنده تنها به بخشی از آن اشاره کردم. در رابطه با بحث شناخت امام و شناخت مهدویت باید مطالبی را خدمت شما بیان کنم.

عزیزانم، برادرانم، خواهرانم، عزیزانی که در صحن‌ها سخن بنده را می‌شنوید! امروز سارقان ایمانی و دزدان عقیدتی زیاد شده‌اند، مخصوصاً فضای مجازی که به تعبیر مقام معظم رهبری به قتلگاه جوانان تبدیل شده است. امروزه از بین هر ده گروه و کانال که در فضای مجازی است، نزدیک به دو سوم این کانال‌ها و وسایط‌ها و وبلاگ‌ها در اختیار وهابیت و سلفی‌ها است. آن‌ها شبانه روز تلاش می‌کنند شبیه مطرح کنند تا عقاید جوانان ما را متزلزل کنند. دشمنان هر روز شبکه‌های ماهواره‌ای تأسیس می‌کنند تا ایمان جوانان ما را مشوش کنند.

سال اول که «نتانیاوو» به نخست وزیری می‌رسد، در کنگره آمریکا سخنرانی می‌کند. او از آمریکا نه کمک مالی می‌خواهد، نه کمک نظامی می‌خواهد بلکه کمک فرهنگی می‌خواهد.

او تنها از آمریکا درخواست می‌کند مساعدت کنید تا فضای مجازی و شبکه‌های ماهواره‌ای به زبان فارسی راه اندازی کنیم تا اعتقادات جوانان شیعه و ایرانی را متزلزل کنیم و آن‌ها را به طرف فساد و فحشا سوق دهیم.

بنده از ساحت مقدس حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) عذرخواهی می‌کنم. خدا می‌داند بنده از گفتن این جمله خجالت می‌کشم، اما آن‌ها خیلی زود به نتایج دلخواهشان دست پیدا کردند. یک سال پس از اینکه دشمنان «شبکه فارسی وان» را راه‌اندازی کردند رئیس این شبکه اعلام کرد: "ما در ایران و افغانستان و پاکستان بیش از ۵۰ میلیون مخاطب جمع کردیم!!"

این افراد شبانه روز شبهه‌افکنی می‌کنند تا جوانان ما را نسبت به مبانی اعتقادی بدبین کنند و در دلشان شک و شبهه ایجاد کنند، اعتقاداتشان را متزلزل کنند.

این امر ملازم این است که ما بیاییم مبانی اعتقادی خودمان، فرزندان و عزیزانمان را به اعتقادات استدلالی تبدیل کنیم، نه اعتقادات تقلیدی.

اینکه من بگویم پدرم معتقد بود امیرالمؤمنین امام اول است، مادرم معتقد بود امام زمان وجود دارد و من هم عقیده دارم چه فرقی با مسیحی، یهودی، لائیک و کمونیست دارم که می‌گوید به دلیل اینکه پدرم کمونیست یا مسیحی بود من هم کمونیست یا مسیحی هستم!؟

بنده بارها به دوستان می‌گویم که ما در رابطه با مباحث اعتقادی خود مخصوصاً در حوزه ولایت چنان باشیم که اگر در کوچه و بازار و هواپیما و ماشین و تاکسی کسی از ما سؤال کرد:

"به چه دلیل معتقد به امامت دوازده امام هستید؟!"، "به چه دلیل معتقد هستید امیرالمؤمنین خلیفه بلافصل نبی گرامی اسلام است؟!"، بتوانیم ده یا بیست دقیقه با استفاده از آیات قرآن کریم و احادیث نبوی مستند و مستدل برای حقانیت ائمه اطهار (علیهم السلام) استدلال کنیم.

به تعبیر «ابن عباس» ما سید آیه در قرآن کریم در رابطه با حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) داریم که این تعداد کم نیست. اگر ما از این تعداد دو یا سه آیه هم انتخاب کنیم برای ما کفایت می‌کند.

بنده بارها در همین جا اشاره کردم که آیه ۶۷ از سوره مبارکه مائده به تعبیر «شیخ مفید» قوی‌ترین دلیل شیعه بر امامت بلافضل امیرالمؤمنین است که می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ)

ای پیامبر آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است کاملاً (به مردم) برسان و اگر چنین نکنی، رسالت او را انجام نداده‌ای.

سوره مائده (۵): آیه ۶۷

این آیه جزء آخرین آیاتی است که بر نبی گرامی اسلام نازل شده است. این آیه اواخر عمر رسول اکرم نازل شده است. به پیغمبر اکرم چه دستوری داده شده که قرآن این چنین تهدید می‌کند در صورتی که حضرت ابلاغ نکنند رسالت ناتمام است؟! آیا این دستور در مورد نماز است؟! نماز که از مکه شروع شده است و سال دوم هجری بر عموم مسلمانان واجب شده است. اعمال واجب دیگری همانند روزه، زکات، جهاد و حج به همین صورت قبل از این بر مسلمانان واجب شده است.

تمام این اعمال سپری شده است. بنابراین مشخص است یک امر جدی و مهمی است که خداوند عالم می‌فرماید: در صورتی که انجام ندهی رسالت ناتمام است!!

بنده در اینجا نمی‌خواهم بگویم «کلینی» در کتاب «کافی» ده‌ها روایت در تفسیر این آیه دارد. «شیخ صدوق» در کتاب «کمال الدین و تمام النعمة» صدها آیه در رابطه با این موضوع دارد، بلکه ما به سراغ کتاب‌های مهم و اساسی اهل سنت می‌رویم.

به عقیده بنده این معجزه اهل بیت است. بنی امیه و بنی عباس تمام تلاش خود را به کار بردند تا روایات مربوط به فضائل اهل بیت را محو کنند، روایات را از کتاب‌ها پاک کنند، کسانی که روایت در فضائل اهل بیت نقل می‌کردند را به زندان می‌انداختند یا لابلای دیوار قرار می‌دادند.

«ابن سقاء» بالای منبر می‌رود تا در فضیلت امیرالمؤمنین حدیث نقل کند، اما حاکم شهر دستور می‌دهد او را پایین بیاورید و منبر را آب بکشید. منبری که فضیلت علی بن ابی طالب بر آن گفته شود، نجس است! علی رغم تمام این تلاش‌ها مشاهده می‌کنیم فضائل اهل بیت در کتاب‌های معتبر اهل سنت به قدر کافی و گسترده است. ما مشاهده می‌کنیم در رابطه با تفسیر همین آیه یا حدیث ثقلین و خلیفتین در کتب اهل سنت بیش از کتب شیعه روایت داریم.

آقای «آلوسی سلفی» متوفای ۱۲۷۰ هجری و متعصب نسبت به شیعه ذیل همین آیه می‌گوید:

«وأخرج ابن مردويه عن ابن مسعود قال: كنا نقرأ على عهد رسول الله (صلى الله عليه و سلم) يا أيها

الرسول بلغ ما أنزل اليك من ربك إن عليا ولي المؤمنين وإن لم تفعل فما بلغت رسالته»

«ابن مردويه» از «عبدالله بن مسعود» نقل می‌کند ما در زمان رسول الله این آیه را چنین می‌خواندیم:

پیغمبر! به مردم بگو علی بن ابی طالب ولی امر مؤمنین است و اگر ابلاغ نکنی رسالت ناتمام است.

روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، اسم المؤلف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين

السيد محمود الألوسي البغدادي، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، ج ٦، ص ١٩٣، باب

المائدة: (٦٧) يا أيها الرسول... ..

قبل از ایشان آقای «سیوطی» در کتاب «در المنثور» جلد ۲ صفحه ۲۹۸ این روایت را نقل می‌کند. همچنین بعد

از ایشان آقای «شوکانی» در کتاب «فتح القدير» جلد ۲ صفحه ۶۰ همین روایت را نقل می‌کند.

ما در بحث‌های خود با بزرگان وهابی زمانی که این مطالب را از کتب خودشان نقل می‌کنیم همینطور حیران می‌مانند که چنین روایاتی در کتب آن‌ها بوده و آن‌ها از این روایات اطلاع نداشتند.

مرحوم آیت الله العظمی بروجردی دائماً اصرار می‌کردند که تلاش کنید عمدتاً حدیث ثقلین را میان اهل سنت منتشر کنید، زیرا حدیث ثقلین یک حدیث آرام و تأثیر گذار است و گزندگی هم ندارد. پیغمبر اکرم فرمودند:

«إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَ عِثْرَتِي»

من در میان شما دو چیز گرانبها به امانت می‌گذارم؛ کتاب خدا و عترت من.

تا اینجا زیاد مهم نیست، آنچه مهم است و برای امروز ما مفید است این واژه است که حضرت می‌فرماید:

«وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّىٰ يَرِدَا عَلَى الْحَوْضِ»

این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند تا کنار حوض کوثر نزد من آیند.

عیون أخبار الرضا عليه السلام، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: لاجوردی، مهدی،

ج ۲، ص ۶۲، ح ۲۵۹

ما از این آقایان سؤال می‌پرسیم: در حال حاضر کتاب هست، اما اهلبیت چه کسی است؟! همین حدیث ثقلین که مورد عنایت مراجع و بزرگان ماست، بزرگ دلیل بر وجود مقدس حضرت مهدی در عصر حاضر است. همچنین حدیث مشهور:

«انی تارک فیکم خلیفتین»

من در میان شما دو خلیفه می‌گذارم.

الشیبانی، ابوعبد الله أحمد بن حنبل (متوفای ۲۴۱هـ)، مسند أحمد بن حنبل، ج ۵، ص ۱۸۲، ناشر: دار صادر - بیروت.

این دو خلیفه تا قیام قیامت هرگز از هم جدا نمی‌شوند. این دو خلیفه یکی کتاب خدا در میان ماست و دیگری اهل بیت است. این کجاست؟!!

آیا همین روایات بزرگ دلیل بر وجود مقدس حضرت ولی عصر نیست؟! همچنین آقایان حدیثی نقل می‌کنند تحت عنوان «خلفائی اثنا عشر» که در کتاب «صحیح بخاری» و «صحیح مسلم» هجده مرتبه آمده است. پیغمبر اکرم در این روایت فرمود: "جانشینان من دوازده نفر هستند، نه بیشتر و نه کمتر!!" آیا این روایت غیر از عقیده شیعه با یکی از مذاهب اسلامی تطبیق می‌کند؟! حنفی‌ها، مالکی‌ها، شافعی‌ها، اباضی‌ها، زیدی‌ها، اسماعیلی‌ها بر همین عقیده هستند؟!!

آقای «مسلم» در حدیث ۱۸۲۲ با آب و تاب نقل می‌کند. در این زمینه سخن بسیار است، اما به دلیل اینکه نزدیک اذان و ندای ملکوتی هستیم همین جا عرایض را خاتمه می‌دهم.

اگر فرصتی باشد در همین ایام و توفیقی داشته باشم در رابطه با ادله قطعی که بتوانیم اعتقادات تقلیدی خود را به اعتقادات استدلالی و برهانی مبدل کنیم که شبهه هیچ یک از شبهه‌افکنان در اعتقادات ما تأثیرگذار نباشد، سخن خواهم گفت.

خدایا به آبروی حضرت صدیقه طاهره تو را سوگند می‌دهیم هرچه سریع‌تر لباس فرج بر اندام ملکوتی مولایمان حضرت ولی عصر بپوشان. خدایا ما را از یاران خاص، سربازان فداکار و شهدای رکابش قرار بده. خدایا انقلاب ما را به انقلاب جهانی‌اش متصل بفرما.

خدایا خدمتگزاران به ساحت مقدس حضرت صاحب الزمان در هر لباس و منصبی هستند، بالأخص مقام معظم رهبری موفق و مؤید مدار.

خدایا رفع گرفتاری از همه گرفتاران بفرما. خدایا حوائج همگان و حوائج جمع ما را به آبروی حضرت حجة بن الحسن در چنین شب با عظمتی برآورده نما.

هدیه به ارواح پاک انبیاء، اولیاء، شهداء، صدیقین، صالحین، بالأخص امام راحل صلوات غرائی ختم بفرمایید.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته